

Mál nr. 260/2016**M og
vátryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar X.****Gildissvið fyrirvara við bótauppgjör vegna umferðarslyss 22. janúar 2014.****Gögn.**

Málskot, móttakið 17.8.2016, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 9.9.2016, ásamt bréfi Örorkunefndar til V, dags. 11.4.2016 ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Ekið var á M 22. janúar 2014 og var fallist á bótaskyldu af hálfu V úr ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar X. Afleiðingar þess líkamstjóns sem M hlaut þegar ekið var á hana voru metnar með sérstakri örorkumatsgerð lækni og lögfræðings dags. 24. maí 2015. Sérstakt fullnaðaruppgjörslað liggur fyrir sem er dags. 11. júní 2015 og þar ritaði lögmaður M „Með fyrirvara um varanlega örorku.“ Á sérstakri tjónskvittun sem V gaf út vegna greiðslu sem átti sér stað 12. júní 2015 kemur fram eftirfarandi áritun: „Lögmaður tjónþola undirritar uppgjör með fyrirvara um varanlega örorku.“ Í málinu liggur einnig fyrir álitserð örorkunefndar dags. 29. júní 2016 þar sem varanleg örorka M er metin hærrí en hún var í fyrrnefndri matsgerð sem uppgjör miðaðist við þann 12. júní 2015. Lögmaður M gerði kröfu um frekari bætur vegna varanlegrar örorku á grundvelli álitserðar örorkunefndar en V hefur hafnað slíkri kröfu.

M telur að krafa um bætur fyrir varanlega örorku eigi rétt á sér þar sem fyrirvari við það uppgjör sem fór fram í júní 2015 hafi falið í sér rétt M til frekari krafna vegna þess bótaaliðar. Einnig vísar M til þess að lögmaður hennar eða hún sjálf hafi ekki ritað undir tjónskvittun af hálfu V þar sem því sé einhliða lýst yfir að um sé að ræða fullnaðaruppgjör vegna slyss hennar. Einnig vísar M til þess að bundið sé í skaðabotalög að tjónþoli geti borið mat á afleiðingum slyss skv. skaðabotalögum nr. 50/1993 undir örorkunefnd skv. 10. gr. laganna og verði að miða uppgjör við slíkt mat. Einnig telur M að aðstæður í máli hennar séu ekki sambærilegar við aðstæður í máli Hæstaréttar nr. 576/2013, sem V hafi vísað til við höfnun frekari bótagreiðslna.

V telur að engin gögn liggja fyrir um hvernig eigi að skýra þann fyrirvara sem lögmaður M setti við bótauppgjör þann 12. júní 2015 og hann verði ekki skýrður þannig að hann hafi áskilið sér rétt til endurupptöku bótaákvörðunar. V hafi, frá því að tilkynning barst um beiðni M um álit örorkunefndar í apríl 2016, lýst því álitinu sínu að ekki væru efni til frekari bótagreiðslna. V vísar auk þessa til fordæma Hæstaréttar Íslands í máli nr. 391/2015, þar sem vísað er til dóms réttarins í máli nr. 576/2013. V bendir á að í þeim dómum hafi verið um óljósa fyrirvara að ræða sem fælu ekki annað í sér en áskilnað um endurupptöku máls skv. 11. gr. skaðabotalaga. Þau skilyrði sem þar kæmu fram væru hins vegar ekki uppfyllt í máli M, ekki hefðu orðið ófyrirsjáanlegar breytingar á heilsufari hennar sem hefðu haft í för með sér verulega hækkun á miska- eða örorkustigi. Því sé V ekki tilbúið til að fallast á greiðslu frekari bóta fyrir varanlega örorku til handa M.

Álit.

Í málinu er fyrst og fremst ágreiningur um hvort M hafi gert þannig fyrirvara við bótauppgjör sem fór fram 12. júní 2015 að hún eigi rétt til frekari greiðslna fyrir varanlega örorku skv. skaðabotalögum úr ábyrgðartryggingu bifreiðar hjá V. Eins og fram kemur hér að ofan ritaði lögmaður M við undirritun sína um samþykki við útreikningi V á bótum skv. skaðabotalögum eftirfarandi orð: „Með fyrirvara um varanlega örorku.“ Þegar lítið er til þessa orðalags og þess fordæmis sem felst í Hrd. 391/2015, sem vísar til sambærilegs orðalags í Hrd. 576/2013 og fleiri dómum Hæstaréttar, verður að líta svo á að sá fyrirvari sem settur er við bótauppgjör verði að vera ótvíræður. Fyrrnefndu orðalagi fylgdu ekki skýringar eða gögn sem skýrðu hvaða forsendur voru fyrir því að M væri ekki tilbúin til að fallast á mat á varanlegri örorku eða hvernig ætti að skilja orðalagi að öðru leyti. Verður því, með hliðsjón af fyrrnefndum dómum Hæstaréttar, að líta svo á að orðalagið hafi ekki frekari þýðingu en orðalag 11. gr. skaðabotalaga um endurupptöku gerir ráð fyrir. Nauðsynlegt skilyrði þess að ófyrirsjáanlegar

breytingar hafi orðið á heilsu tjónþola. Ekki verður séð af álitsgerð örorkunefndar dags. 29. júní 2016 að það skilyrði sé uppfyllt. M á því ekki rétt á frekari bótum vegna varanlegrar örorku.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á frekari bótum úr ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar X hjá V.

Reykjavík, 4. október 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.